

[Jørgen Jensen.]

Priser og omkostninger havde også været opadgående i andre lande, men desværre lå det således, at vi som regel var i førergruppen, og nu kom på det tidspunkt truslen om yderligere prisstigninger i devalueringens kølvand til.

Jeg vil gerne i denne sammenhæng nævne selve vort valutaproblem. I 1967 havde vi et underskud på betalingsbalancen på et par milliarder kr. Det kunne ganske simpelt ikke blive ved med at fortsætte på den vis. Dette underskud måtte og skulle reduceres. Jeg ved godt, at underskuddet havde flere årsager, men det var vel først og fremmest udtryk for, at det danske samfund taget over en bank havde taget glæderne lidt for tidligt, på forskud, og levet så meget over evne, at balancen mellem Danmark og den danske økonomi og udlandet ikke kunne holdes.

Endelig konstateredes på det tidspunkt en noget faldende beskæftigelse og en kun beskedent voksende produktion, og jeg tror, at det samme gjaldt for investeringernes vedkommende.

Jeg mener, at jeg hermed har tegnet et nøgternt billede af forholdene herhjemme for et års tid siden; jeg har bestræbt mig for ikke at bruge for tykke streger og heller ikke at male i for mørke farver. Herefter vil jeg gerne stille det spørgsmål, hvorledes det da er gået siden hen.

På de fleste områder er der sket fremskridt. Nogle af disse fremskridt er indtruffet helt uden indsats fra vor side, det være sig fra regeringens eller fra det danske samfunds side. Det gælder først og fremmest den internationale konjunktur; den har vi nemlig ikke nogen som helst indflydelse på, den har vi kun at tilpasse os efter: Vi kan vel alle være glade for, at der i de førende lande og i de lande, som vi har en særlig stor samhandel med, nu og i den senere tid hersker en højere økonomisk aktivitet end før, og det forekommer mig, når jeg vurderer situationen, at fremgangen også synes at være ret stabil. Sagkyndige økonomer, der har givet deres mening til kende vedrørende udsigterne for 1969, er da vel også stort set enige om, at der gennem denne konjunkturforbedring ude omkring er skabt et ganske godt grundlag for vor industrieksport, som i øvrigt i løbet af sidste år fremviste meget

smukke resultater. Mon vi ikke tør håbe på, at denne linje vil fortsætte et pænt stykke tid endnu?

Prisudviklingen herhjemme har ligeledes været gunstigere, end vi kunne have frygtet. Ja, jeg mener, at netop på dette område er der opnået meget væsentlige resultater, som har været til stor gavn for hele landet og for hele befolkningen. Jeg minder om, at regeringen tog ganske håndfast fat på at bidrage til at bekæmpe inflationen ved at forlænge avancementstoppen. Det har ganske utvivlsomt gjort ondt for mange erhvervsdrivende, der herved har båret store byrder. Ligeledes har den efter min mening stramme finanspolitik, der har været ført, bidraget til denne prisstabilitet. Endelig har den stadig skærpede konkurrence inden for erhvervslivet været med hertil.

Jeg tror ikke, der er nogen, der med sikkerhed kan beregne, hvor meget hver enkelt af de her omtalte faktorer har betydet for prisstabiliteten, men jeg betragter det som en af de største fortjenester af regeringen og af folketingsflertallet og i øvrigt også af erhvervslivet, at vi endelig for en gangs skyld har fået en roligere prisudvikling end den hektiske udvikling, der i alt for mange år har været det karakteristiske for dansk økonomi. Denne roligere udvikling har højnet vor konkurrenceevne, og den har været til gavn for de danske forbrugere.

Det er med glæde, at vi også kan konstatere en stigende beskæftigelse både inden for industrien og inden for en række andre erhverv. Regeringen er ofte nok inden for de sidste 14 måneder blevet anklaget for at tilstræbe arbejdsløshed eller større ledighed, og vi har til stadighed afvist denne kritik, eftersom vi ønsker fuld beskæftigelse. Udviklingen viser, at saneringen af vor økonomi var den medicin, som nødvendigvis måtte til, for at dette mål skal kunne nås.

Endelig vil jeg nævne investeringerne, som også i den senere tid synes at vise en stigende tendens. Det er min vurdering, at denne gunstigere udvikling er blevet værdsat af store kredse af befolkningen og i store kredse af erhvervslivet, herunder bankerne, som hr. Grünbaum var så venlig at nævne, og at den i øvrigt har været med til at skabe større tillid til fremtiden.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at problemer er der i enhver situation og i enhver